

Forfatter: Skriver, Hans

Titel: BREV TIL: Sparre, Anne FRA: Skriver, Hans (1556-11-08)

Citation: Skriver, Hans: "BREV TIL: Sparre, Anne FRA: Skriver, Hans (1556-11-08)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)*, TRYKT HOS NIELSEN & LYDICHE (AXEL SIMMELKJÆR), s. 381. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-001-shoot-L0007431460010303.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

U. St., 8. November 1556.

Hans Skrivers til Fru Anne Sparre.

Om de i det foregaaende Brev omtalte Breve, som hun har anmodet ham om at faa, og om den haarde Behandling, som hun har ladet ham vederfares. Hvis hun ikke giver ham et gunstigt Svar, maa han søge sin Ret, hvor han kan finde den.

Mynn ydmyg tjeniste eder nu oc alletiidt tilfornn sendt met Gudt wor herre Jesu Christo. Kiere frue, som eder well fortæncker, atj bode selffue oc met mange andre meg biskicke lode, oc end kom her Mons til at talle meg til, at jeg skuull lade eder becommen eders oc Jens Laurissøns sendige breffue igienn, paa dett atj ickj skuulle komme paa nogen klammer, skade eller argt i nogenn maade, oc y loffuede meg selffue mundelig igienn, at y skuulle were meg saa godt, som myn egenn moder aldrig skuull kunde were, oc her Mogens disligistt loffuede oc beuiste meg megit goodtt oc alletiidtt som en erlig mandtt wille haffue meg fremhollen, som jeg kunde le . . . nogit bode første gang jeg kom til eder oc sidenn, oc jeg wisseligenn haffde t[enckt], atj anderledis skuulle løndt meg for min lang tjeniste, endtt i meg beuiste, tha [i] meg fange lodtt oc sette meg jndenn ith hart fengsel vtj vij samfelde wgher oc lodt forbydde, at jngenn huerckenn min stalbrøder, jeg tiente y g[or]denn met, eller andre motte komme y tal met meg, oc lodt meg sige ickj eenn gang, menn tiidtt oc offte, at jeg aldrig skuull s. 382komme ther wdt. . . , for y finge same eders oc Jens Lauritssøns breffue om eders oc Jens Lauriss[øns] bestelling, huilcket i ickj gierne skulde wille, at jeg nogen tidtt gaff m[in] nadigiste herre tilkende oc antuorde hannom samme breffue oc endtt mere, endj tencke, at jeg wiste aff, huilckit ickj heller er beder e. . . thenn første eders oc Jens L. bestelling inen saa megit were thet kand. . . . oc lodt meg fange om nattertide j Malmø oc føre aff j mørck oc mollem oc lodt al mith tingist opsøge j Malmø oc ginge paa radhussit oc l[odt] sige, huem som haffde nogit aff mith, tha skulle hand thet andtuorde ed[er], men tha skuulle j haffue spurdt eder for, om ther jngenn wor, som wis[te], huor tuenne breffue wor, som lydte paa nogenn eders oc Jens Lauritssøns . . . bestelling oc etc. Kiere frue, liguell y kom førre end jeg, dog kom jeg effther oc fandtt thet, i saa suarlig gierne wille haffue haf[ft], oc kom meg saa thiidtt til at scriffue effther etc., oc y oc eders befaling[s]mendt anammede alt mith tingist, som løb tilhob mere end xl daler. . . sølff, pendinge, werge, kleder oc andet, jeg førde aff Judlandt, tha jeg . . . hiem etc. Kiere frue, saa er nu min ydtmyge bønn til eder, atj wil[le] gjøre oc lade meg nyde saa megit, som rett er oc ickj effther eders . . . oc welde lade offuerfalde meg, som i gjorde, oc lade mig were med fridt; tha wil jeg gierne lade eder fange samme breffue, oc jeg fang mith igienn oc haffue yndest aff eder, som jeg før haffde. Kiere frue, atj wille wel gjøre oc giffue meg her ith endeligtt fast suar paa (thi jeg troer nu ickj lenger søde ordt) huor t[il] ieg] mig forlade skal, oc ther som ieg thet ickj fanger behaglige suar, tha beder jeg gierne, atj ickj tag meg til mistøcke, at jeg søger om [min] rett, huor jeg kandt finden met samme eders breffue oc andet etc. Datum dominica ante Martinj anno 1556.

H. S.

s. 383Kiere frue, tha y meg mett Staffenn beskicke lodt, tha formerckte jeg wel, som mig oc aff Jens Jonssøn sagdt bleff, att hand løff enn løgen paa sin side oc sagde, at jeg wille andtuorde hertog Frederich same breffue, oc tiente sig ther tack met oc flydde mig stor ugunst, oc saa screff thenn anden gode radtgiffuere, som wor wor(!) eders radtmandtt y ethers lønlig handel, huilckenn handel jeg haffver nødt megit vndtt adt, oc y haffde gaffuenn ther aff etc., oc handt screff eder til, huadt jeg skul taldt met hannom ther om, och som Guds naffn jeg ickj talde ith eniste ordtt met hannom, thenn thiid jeg wor i Malmø, oc ickj heller suarde Staffenn saa, som hand sagde, men the bleffue dog betrodde; men jeg skal liguel enn gang driffue thenn løgen i them igienn etc. Kiere frue, her met eder Gud befalindis met alt thet, y kiert haffue etc. Datum dominica ante Martinj anno 1556.

(Paa første Sides Margen med samme Haand:)

Oc om i wille giffue m en suar, tha scriffuer

min forne til y wide wel.

(Prikkerne i Teksten betegner forsvunden Skrift. Seglet afrevet. Bagpaa: Udskriften:)

Erlige oc welbyrdig quinde fru Anne her Magnus Gyllenstiernis ydtmygligenn sendis thette breff til egen handt. ¹⁾